

Arrest

**nr. 337 636 van 12 december 2025
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en volhardt in haar verzoekschrift te zijn geboren op (...) september 2006.

1.2. Verzoekster dient op 7 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 14 januari 2025 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 21 maart 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en bent geboren in Mukayle, district Bulo Burde, provincie Hiraan, waar u verbleef tot uw vertrek. U behoort tot de Gaalje'el, subclan van de Saransoor. U woonde in Mukayle samen met uw moeder, stiefvader, broers en zussen. U ging in Mukayle naar school alsook naar de Koranschool. Hiernaast hielp u uw moeder in haar theehuis.

Op 12 juni 2023 kwamen er drie leden van Al-Shabaab naar het theehuis van uw moeder. Ze spraken met haar en zeiden dat ze diezelfde avond naar jullie woning zouden komen. Die avond kwamen ze naar uw woning en zei één van de leden van Al-Shabaab, A.H., dat hij met u wou trouwen. Uw moeder weigerde in eerste instantie maar had geen andere keuze dan het huwelijksaanzoek te aanvaarden. Op dat moment werd het huwelijkscontract afgesloten. U kreeg vervolgens drie dagen de tijd om u klaar te maken vooraleer A. u zou komen halen.

De volgende dag hielp uw nicht u om Mukayle te verlaten. U vluchtte met een ezelkar uit het dorp. Onderweg probeerde de menner u te verkrachten, maar hij sloeg op de vlucht toen er plots een auto passeerde. U kon met die auto meerijden naar Beled Weyne waar uw tante woonde. Uw tante in Beled Weyne wou niet dat u bij haar kwam door uw problemen en ze gaf u het nummer van uw tante die in Nairobi woonde. Die tante regelde vanuit Nairobi uw vlucht. U verliet Somalië op 25 juni 2023 en vloog naar Ethiopië. Vervolgens reisde u door een aantal u onbekende landen.

U kwam op 6 augustus 2023 aan in België alwaar u op 7 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij aankomst verklaarde u geboren te zijn op 1 september 2006.

U legt ter ondersteuning van uw verzoek een doktersafspraak voor die gepland staat op 3 april 2025. U verklaart hierover dat dit is om over uw besnijdenis te praten. U legt verder een geboortecertificaat voor en een legalisatie van dit attest. Verder legt u een Somalisch identiteitsbewijs voor.

Uw zus, A.I.F. (...) diende op 1 juni 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Zij werd op 25 februari 2016 erkend als vluchteling.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In de eerste plaats moet er, voor wat uw leeftijd betreft, het volgende worden opgemerkt. U gaf tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming aan geboren te zijn op 1 september 2006 (zie Registratie Verzoek om Internationale Bescherming d.d. 07.08.2023), en u verklaarde uzelf op dat moment dus 16 jaar oud. Overeenkomstig de beslissing door de dienst Voogdij in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, kon u niet worden beschouwd als minderjarige. Het medisch onderzoek d.d. 16 augustus 2023 concludeerde immers dat uw leeftijd werd bepaald op 21,7 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Uw geboortedatum werd vervolgens aangepast naar 1 september 2004. U tijdens uw onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 14 januari 2025 gevraagd wanneer u was geboren, verklaarde u in 2006 geboren te zijn (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 14 januari 2025 (hierna genoemd CGVS), p. 4). Er werd u vervolgens tijdens uw onderhoud op het CGVS verteld dat uit een leeftijdstest was gebleken dat u (ten laatste) in het jaar 2004 geboren zou zijn en dat er daarvan uitgegaan zal worden (CGVS p. 4). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. Uw leeftijd is immers een essentieel element van uw identiteit en levensomstandigheden in uw land van herkomst en vormt het kader van het aangehaald asielrelaas. Dat u in werkelijkheid meerderjarig bent, verandert niet alleen uw positie die u in uw verhaal inneemt, maar ook de kennis die er redelijkerwijze van u verwacht kan worden.

Het door u neergelegde nationaliteitscertificaat en geboortecertificaat, waarop vermeld staat dat u geboren bent op 1 september 2006, zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Hierbij dient immers te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Betreffende uw nationaliteitscertificaat dient er bovendien op te worden gewezen dat corruptie wijdverspreid is in Somalië en tal van Somalische (identiteits)documenten,

zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen kunnen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022; blauwe map, stuk 3). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan het door u neergelegde nationaliteitscertificaat en geboortecertificaat op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid de door u voorgehouden geboortedatum op te heffen. Ook de legalisatie van uw geboortecertificaat is niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. In de legalisatie wordt immers letterlijk vermeldt dat deze de authenticiteit van de inhoud van het document niet kan waarborgen.

U maakt niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging te hebben zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

1. Het is weinig aannemelijk dat uw moeder niemand op de hoogte bracht van de afspraak met AlShabaab bij jullie thuis:

- U verklaart dat Al-Shabaab naar het theehuis van uw moeder kwam en vertelde dat ze diezelfde avond naar jullie huis zouden komen om iets te bespreken (CGVS p. 23). Uw moeder was bezorgd omdat ze niet wist waarom AlShabaab zou langskomen (CGVS p. 23). Uw moeder bracht hier echter niemand van op de hoogte (CGVS p. 23). Uw broer en uw stiefvader waren op dat moment aanwezig in uw dorp op slechts tien minuten wandelen van uw huis (CGVS p. 25). **Het is weinig aannemelijk dat Al-Shabaab naar het theehuis van uw moeder kwam en aangaf dat zij met uw moeder wilden spreken maar dat uw moeder hier niemand van op de hoogte bracht.** U hiermee geconfronteerd verklaart u dat Al-Shabaab alleen met uw moeder wilde spreken (CGVS p. 25). **Het blijft echter opmerkelijk dat uw moeder haar man en uw broer hier niet van op de hoogte bracht.**

- U hier nogmaals mee geconfronteerd verklaart u dat uw moeder niet wist waarover Al-Shabaab met haar wilde spreken (CGVS p. 25). Uw zus werd echter in 2014 reeds gedwongen uitgehuwelijkt aan een lid van Al-Shabaab nadat haar partner op de vlucht sloeg om te ontkomen aan gedwongen rekrutering, Al-Shabaab vermoordde daarbij tevens uw vader en uw broer werd vervolgens gedwongen meegenomen door Al-Shabaab (CGVS p. 11). Bovendien werd uw moeder in 2013 gedurende twee jaar opgesloten door Al-Shabaab (CGVS p. 13). **Aangezien uw gezin in het verleden al dergelijke problemen ervoer met Al-Shabaab is het niet aannemelijk dat uw moeder louter bezorgd was maar niemand op de hoogte bracht van deze nieuwe démarche van Al-Shabaab.**

2. Het is opmerkelijk dat Al-Shabaab het gedwongen huwelijk regelde via uw moeder en niet via uw oudste broer.

- U verklaart dat het in Somalië de traditie is dat de man de hand van een meisje vraagt aan de vader of de broer van het meisje (CGVS p. 25). Volgens de beschikbare informatie is dit inderdaad de traditie in Somalië en zullen leden van Al-Shabaab meestal de hand van de dochter aan de vader vragen om deze traditie te eren. De dochter en de vader hebben vervolgens geen echte keuze en de vader is verplicht om het te aanvaarden (zie blauwe map, stuk 1). Al-Shabaab wou echter enkel met uw moeder spreken en vertelde aan uw moeder dat ze alleen moest zijn (CGVS p. 25). U gevraagd waarom Al-Shabaab uw hand dan niet vroeg aan uw stiefvader of uw broer als zij op slechts 10 minuten wandelen van uw huis waren, verklaart u dat het niet wordt gevraagd aan de stiefvader maar wel aan de oudste broer. Al-Shabaab wou echter niet dat uw broer erbij was om een mogelijke discussie te vermijden en omdat ze wisten dat ze uw moeder zouden kunnen manipuleren (CGVS p. 26). U gevraagd of Al-Shabaab er dan al van op de hoogte was dat u zou weigeren, verklaart u van niet maar dat Al-Shabaab vaak werd afgewezen door meisjes en er ruzie kon ontstaan als er mannen bij waren (CGVS p. 26). **Het is echter opmerkelijk dat Al-Shabaab zich daar zo veel zorgen om zou maken als ze volgens u reeds sinds 2008 de volledige controle hadden in uw dorp (CGVS p. 16).**

3. Het is niet geloofwaardig dat A. u drie dagen de tijd gaf om u klaar te maken.

- U verklaart dat A. na het afsluiten van het huwelijkscontract u drie dagen gaf om u klaar te maken dat hij u erna zou komen halen (CGVS p. 26). U verklaart dat het in Somalië de traditie is dat een vrouw na het afsluiten van het huwelijkscontract meegaat met haar man nadat het meisje wordt klaargemaakt (CGVS p. 26). U ermee geconfronteerd dat hij u op die manier de kans gaf om te vluchten, verklaart u dat hij niet dacht dat u uit het dorp zou kunnen vertrekken en dat het huwelijkscontract bovendien reeds was afgesloten (CGVS p. 26, 27). U geeft evenwel aan dat A. er van op de hoogte was dat uw moeder het niet eens was met het huwelijk en dat het om een gedwongen huwelijk ging (CGVS p. 27). Bovendien was het duidelijk dat uw familie vijandig stond tegenover Al-Shabaab. Uw zus werd voordien gedwongen uitgehuwelijkt aan een lid van Al-Shabaab en ontsnapte uit zijn woning (CGVS p. 28). Hierover verklaart u eenvoudigweg dat het niet

dezelfde leden van Al-Shabaab waren (CGVS p. 28). Verder werd, volgens u, uw vader vermoord door Al-Shabaab, uw moeder werd gedurende twee jaar opgesloten en uw broer werd gedwongen meegenomen (CGVS p. 11, 13). Het kan niet overtuigen dat uw familie dergelijke problemen ervoer met Al-Shabaab die volgens u reeds sinds 2008 de macht hebben in uw dorp maar dat de leden van Al-Shabaab in uw dorp hier niet van op de hoogte zouden zijn (CGVS p. 16). **Dat A. duidelijk wist dat uw moeder tegen het huwelijk was en dat uw familie een dergelijke problematische geschiedenis had met Al-Shabaab maar hij u toch drie dagen de tijd gaf is ongeloofwaardig.**

- U hier nogmaals mee geconfronteerd verklaart u dat de drie dagen werden gegeven zodat u zich kon klaarmaken. Volgens u heeft A. er nooit bij stilgestaan dat u van hem zou kunnen ontsnappen (CGVS p. 27). **Het valt echter niet te rijmen dat A. enerzijds geen rekening zou houden met de Somalische traditie door uw moeder om uw hand te vragen en niet uw oudste broer maar u anderzijds wel drie dagen zou geven om u klaar te maken.**

4. U bracht uw broer en stiefvader nog steeds niet op de hoogte van het huwelijk nadat het huwelijkscontract werd afgesloten en ook uw ontsnapping is weinig aannemelijk:

- U verklaart dat nadat de leden van Al-Shabaab uit uw woning waren vertrokken u de hele nacht wakker bent gebleven met uw moeder (CGVS p. 21). Jullie brachten echter nog steeds uw broer en stiefvader niet op de hoogte van het gedwongen huwelijk (CGVS p. 27). U weet namelijk niet wanneer zij erachter kwamen dat het gedwongen huwelijk heeft plaatsgevonden (CGVS p. 27). **Het is niet aannemelijk dat u uw broer en stiefvader niet op de hoogte bracht van uw problemen met Al-Shabaab.**

- U verklaart dat u aan uw nicht vertelde over het gedwongen huwelijk en dat u eraan dacht om zelfmoord te plegen (CGVS p. 21). U vertelde haar dat u een gif zou gaan kopen en uzelf zou vergiften waarop uw nicht antwoordde dat u dit kon doen (CGVS p. 21). Later vertelde ze u echter dat Al-Shabaab erachter zou kunnen komen dat u zelfmoord wou plegen als u het gif aankocht en dat het beter was om te vluchten (CGVS p. 21). Zij regelde vervolgens dat een jongen met een ezelkar u ophaalde en zou brengen tot ergens waar een chauffeur op u zou wachten die u naar Beled Weyne zou brengen (CGVS p. 21). **Het is wederom opmerkelijk dat u uw nicht op de hoogte bracht van de problemen maar niet uw broer en uw stiefvader. Het is verder weinig aannemelijk dat uw nicht uw ontsnapping zomaar op één dag kon regelen en u vervolgens met een ezelkar vanuit een klein dorp als Makayle onopgemerkt door Al-Shabaab gebied kon reizen.**

Gelet op bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan het gedwongen huwelijk met A.H.

Hierbij dient tevens opgemerkt te worden dat er grote twijfels zijn betreffende uw recente herkomst uit Bulo Burde. U weet namelijk niet dat er een jaar voor uw vertrek een ernstige droogte was. U verklaart dat er een droogte was in 2016 – 2017 (CGVS p. 8). De droogte had een grote impact op u aangezien de zaak van uw moeder gesloten was, jullie geiten stierven en er een tekort aan water was (CGVS p. 9). U gevraagd of er nog periodes van droogte waren na de droogte van 2016 – 2017 verklaart u van niet (CGVS p. 8). U wederom gevraagd of er na de droogte van 2016 – 2017 nog een ernstige droogte was verklaart u van niet (CGVS p. 9). Er was echter nog een extreme droogte van september 2021 tot mei 2022 (zie blauwe map, stuk 4). Er waren toen bijzonder ernstige watertekorten in Bulo Burde die zorgden voor een groot verlies aan gewassen en graasgronden (zie blauwe map, stuk 5). Het is opmerkelijk dat u Somalië verliet in juni 2023 maar dat u geen weet heeft van de extreme droogte van 2021 – 2022.

Tenslotte legt u een document voor in verband met een afspraak met een dokter op 3 april 2025. U verklaart dat deze afspraak vastgelegd werd om over uw besnijdenis te spreken (CGVS p. 19). U verklaart op de Firconi manier besneden te zijn, dit komt overeen met een besnijdenis Type III (CGVS p. 29, zie blauwe map, stuk 2). U verklaart dat het in uw dorp de gewoonte is dat vrouwen na een bevalling terug worden dichtgenaaid (CGVS p. 29, 30). U verklaart dat dit enkel in uw dorp wordt gedaan en dat moest u in een ander dorp bevallen, er geen probleem zou zijn (CGVS p. 29). Het CGVS wijst erop dat de enkele vaststelling dat u geschikt kan worden geacht om te huwen en kinderen te krijgen, niet afdoende is om een gegronde vrees voor herinfibulatie in uw hoofde vast te stellen. Uit de toegevoegde landeninformatie blijkt immers dat er géén systematische toepassing is van herinfibulatie (geheel of gedeeltelijk) tegen de wil van de vrouw in na een bevalling, scheiding of in het kader van een volgend huwelijk. Het principe van maagdelijkheid is dan immers niet meer van toepassing. Het CGVS benadrukt tevens dat deze situaties vooralsnog louter hypothetisch zijn wat betreft uw persoon. Uw gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab is namelijk niet geloofwaardig (zie supra) en u bent niet zwanger. In die omstandigheden dient dan ook te worden geconcludeerd dat er in casu goede redenen voorliggen om aan te nemen dat u bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer zal worden van vrouwelijke genitale verminking (VGV), zodat een toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is. Uw vrees voor herinfibulatie dient in concreto

aannemelijk te worden gemaakt. U blijft hierbij echter in gebreke. Het document waaruit blijkt dat u een afspraak heeft met een arts in april, is geenszins in staat hier een ander licht op te werpen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op https://www.refworld.org/type_COUNTRYPOS_UNHCR_SOM_6308b1844_0.html of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming

omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit.

De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef

richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering

zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleeraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die

vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Hiraan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 14 januari 2025.

Betreffende de erkenning van uw zus, A.I.F., dient opgemerkt te worden dat elk verzoek om internationale bescherming individueel wordt beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “de *herschikte Kwalificatierichtlijn*”, van het artikel 2 (c) van het Verdrag van 18 december 1979 inzake de Uitbanning van alle Vormen van Discriminatie van Vrouwen, van “*het verdrag inzake de rechten van het kind*”, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel, van de redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoekster verschaft vooreerst een algemeen theoretisch overzicht van de geschonden geachte beginselen en de samenwerkingsplicht.

Vervolgens gaat verzoekster in op haar leeftijd en maturiteit.

Zij gaat in op de door haar verklaarde geboortedatum. Zij volhardt in haar leeftijd en betwist zich opzettelijk te hebben voorgedaan als een minderjarige. Zij gaat uitvoerig in op de leeftijdsbepaling, waarvan zij de wetenschappelijke betrouwbaarheid in vraag stelt. Verzoekster bespreekt een rapport dienaangaande, evenals rechtspraak van de rechtbank van Luik en Namen, evenals van de Raad van State. Zij benadrukt de door haar overgemaakte identiteitsdocumenten.

Verzoekster geeft aan dat zij, ten gevolge van de leeftijdsbepaling, het voorrecht van een voogd werd ontnomen en dat zij er op een jonge leeftijd alleen voor stond, wat bijkomend psychologisch leed veroorzaakte. Zij gaat verder in op haar profiel, waarmee onvoldoende rekening werd gehouden. Zij geeft aan dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud vaak om verduidelijking moest vragen en bondig antwoordde.

Verzoekster is verder van oordeel dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid onvoldoende rekening werd gehouden met haar jonge leeftijd. Zij geeft aan dat evenmin rekening werd gehouden met haar kwetsbaar profiel waarin zij als jonge, ongeschoolde vrouw in een uiterst conservatief, onderdrukkende en discriminerende omgeving opgroeide en waarin zij het slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking.

Verzoekster bespreekt de motieven van de bestreden beslissing aangaande het geloofwaardigheidsonderzoek van haar vluchtmotieven en tracht deze te weerleggen.

In een volgend onderdeel gaat verzoekster in op de vrouwelijke genitale verminking.

Zij bespreekt landeninformatie dienaangaande en stelt een hersteloperatie te willen ondergaan, doch dat zij hierdoor vrees te zullen worden verstoten.

Zij geeft aan dat de commissaris-generaal in gebreke is gebleven een risico bij terugkeer te onderzoeken.

Vervolgens gaat verzoekster in op het risico op ernstige schade.

Zij bespreekt de veiligheidssituatie en gaat tevens in op het risico op (seksueel) geweld tegen vrouwen, in een regio waar Al-Shabaab de macht uitoefent en het dagelijks leven van de inwoners domineert. Zij verwijst naar landeninformatie omtrent de positie van vrouwen in Somalië. Dat de bestreden beslissing niet één keer verwijst naar gender-gerelateerde onderdrukking of de naar de positie van vrouwen in door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden getuigt van een grote onzorgvuldigheid, zo stelt verzoekster. Zij stelt ten slotte dat haar minderjarigheid niet werd betrokken bij het onderzoek naar het risico om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

2.2. Verzoekster verwijst in haar inventaris der stukken naar de volgende bijlagen:

- Rapport van Platform Kinderen op de Vlucht;
- Medisch attest i.v.m. VGV (doch bij nazicht blijkt deze bijlage te ontbreken).

3. Bijkomende stukken

Bij beschikking van 16 oktober 2025 op grond van artikel 39/62 van Vreemdelingenwet verzoekt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aan beide partijen om actuele rapporten en EUAA richtsnoeren voor te leggen aangaande de actuele situatie in Somalië en aan verzoekster om het ontbrekende “*medisch attest i.v.m. VGV*” neer te leggen.

De commissaris-generaal maakt op 17 oktober 2025 volgende informatie over:

- “*EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, beschikbaar op (...)*”
- *EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Country Focus van mei 2025, beschikbaar op (...)*
- *EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation van mei 2025, beschikbaar op (...)*
- *EUAA Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments van 13 augustus 2025, beschikbaar op (...)*
- *COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op (...)*
- *LIFOS, Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) - Translation van 13 mei 2025*”

De commissaris-generaal verschaft tevens een actuele bespreking van de veiligheidssituatie in Somalië, meer bepaald Hiraan.

Verzoekster maakt op 18 oktober 2025 – in een document genaamd “*aanvullende nota*” het gevraagde ontbrekende “*medisch attest i.v.m. VGV*” over. In hetzelfde schrijven gaat zij in op “*de aanvullende nota door verweerster neergelegd op 17 oktober 2025*” en gaat zij in op het door de commissaris-generaal neergelegde rapport van LIFOS van 13 mei 2025.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de 'beoordeling van feiten en omstandigheden' wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. De Raad wijst erop dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud gewag heeft gemaakt van een vaak voorkomende praktijk in de dorpen/haar dorp, van het “terug dichtnaaien” – dit is een herinfibulatie, na een eerdere infibulatie – volgend op een bevalling (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 29-30). Ook in het verzoekschrift en de aanvullende nota wordt ingegaan op de vrees voor een herinfibulatie.

5.1.2. In het licht van de door verzoekster aangehaalde vrees is het relevant in te gaan op de vervolgingsgrond “*behoren tot een specifieke sociale groep*”.

5.1.3. Hierover oordeelt het Hof van Justitie van de Europese Unie dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan, met name:

(1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

(2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, pt. 45; HvJ 4 oktober 2018, C- 652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, pt. 89).

Het Hof van Justitie benadrukt verder dat bij de uitlegging van de bepalingen van de richtlijn 2011/95 niet enkel moet worden gekeken naar het algemene opzet en de doelstelling van deze richtlijn, doch tevens naar “*het Verdrag van Genève en de andere toepasselijke verdragen als bedoeld in artikel 78, lid 1, VWEU. Tot die verdragen behoren onder meer het Verdrag van Istanbul en het CEDAW*”. Het Hof van Justitie brengt hierbij verder in herinnering dat, luidens het Verdrag van Istanbul, “*de gelijkheid tussen vrouwen en mannen onder meer het recht [inhoudt] van iedere vrouw in op bescherming tegen alle vormen van gendergerelateerd geweld, alsook het recht om niet te worden gedwongen te trouwen, om zelf te kiezen of zij een geloof wil aanhangen, om eigen politieke opvattingen te hebben en deze te uiten, en om eigen levenskeuzen te maken, met name op het vlak van onderwijs, beroepsloopbaan of activiteiten in de publieke sfeer.*” (HvJ 11 juni 2024, C-646/21, K.L. t. Nederland, pt. 36-37; HvJ 16 januari 2024, C-621/21, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, pt. 37 en 44-47).

Het Hof van Justitie stelt verder: “*Daarnaast wordt in de tweede alinea van dat artikel 10, lid 1, onder d), onder meer gepreciseerd dat „terdege rekening [dient te worden] gehouden met genderspecten, waaronder genderidentiteit, wanneer moet worden vastgesteld of iemand tot een bepaalde sociale groep behoort of wanneer een kenmerk van een dergelijke groep wordt geïdentificeerd*”. Deze bepaling moet worden gelezen in het licht van overweging 30 van richtlijn 2011/95, waarin staat te lezen dat de genderidentiteit kan samenhangen met bepaalde juridische tradities en gewoonten” (HvJ 11 juni 2024, C-646/21, pt. 41; HvJ 16 januari 2024, C-621/21, pt. 41).

5.1.4. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is voldaan. Het feit dat iemand een vrouw is, is immers een aangeboren kenmerk. Dit sluit niet uit dat vrouwen ook een bijkomend gemeenschappelijk kenmerk kunnen delen, zoals bijvoorbeeld een ander aangeboren kenmerk, een gemeenschappelijke achtergrond die niet gewijzigd kan worden, zoals een bijzondere gezinssituatie, of een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit dermate fundamenteel is dat van de vrouwen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ 11 juni 2024, C-646/21, pt. 42-43; HvJ 16 januari 2024, C-621/21, pt. 49-50).

Wat betreft de tweede cumulatieve voorwaarde, wordt vastgesteld dat vrouwen door de directe omgeving als afwijkend kunnen worden beschouwd en kunnen worden erkend als personen met een eigen identiteit in die omgeving, met name ten gevolge van de sociale, morele of juridische normen die in hun land van herkomst gelden. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde wordt ook voldaan door vrouwen die een extra gemeenschappelijk kenmerk delen, wanneer de sociale, morele of juridische normen die in hun land van herkomst gelden tot gevolg hebben dat deze vrouwen wegens dat gemeenschappelijke kenmerk door de directe omgeving als afwijkend worden beschouwd. Deze omgeving kan samenvallen met het gehele derde land van herkomst van verzoeker om internationale bescherming of kan meer beperkt zijn, bijvoorbeeld tot een deel van het grondgebied of van de bevolking van dat derde land (HvJ 11 juni 2024, C-646/21, pt. 48-50; HvJ 16 januari 2024, C-621/21, pt. 52-54).

Hoewel verder het behoren tot een bepaalde sociale groep moet worden geconstateerd los van de daden van vervolging, waarvan de leden van die groep in het land van herkomst het slachtoffer kunnen zijn, kan niettemin discriminatie of vervolging van personen die een gemeenschappelijk kenmerk delen een relevante factor zijn wanneer bij de controle of voldaan is aan de tweede identificatievoorwaarde, moet worden beoordeeld of de betrokken groep zich in het licht van de sociale, morele of juridische normen van het betrokken land van herkomst onderscheidt van de rest (HvJ 16 januari 2024, C-621/21, pt. 55).

5.1.5. Derhalve kunnen vrouwen als geheel worden geacht te behoren tot een “bepaalde sociale groep” wanneer vaststaat dat zij in hun land van herkomst op grond van hun geslacht blootgesteld zijn aan lichamelijk of geestelijk geweld (HvJ 16 januari 2024, C-621/21, pt. 57). Naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, kunnen zowel vrouwen uit dat land in hun geheel evenals meer beperkte groepen van vrouwen die een bijkomende gemeenschappelijke eigenschap delen, worden geacht te behoren tot “een bepaalde sociale groep”, wat een “grond van vervolging” kan vormen die tot verlening van de vluchtelingenstatus kan leiden (HvJ 16 januari 2024, C-621/21, pt. 62).

5.1.6. Wat betreft de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging, vanwege het behoren tot voormelde sociale groep, stelt het Hof van Justitie, onder meer dat rekening moet worden gehouden met het feit dat “een daad van vervolging in de zin van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève onder meer de vorm kan aannemen van een daad „van genderspecifieke aard”, zoals in artikel 9, lid 2, onder f), van die richtlijn is gepreciseerd. Zo bepaalt artikel 60, lid 1, van het Verdrag van Istanbul dat gendergerelateerd geweld tegen vrouwen – dat volgens artikel 3 van dit verdrag als een schending van de mensenrechten en een vorm van discriminatie van vrouwen dient te worden beschouwd – moet worden erkend als een vorm van vervolging in de zin van artikel 1, onder A, punt 2, van het Verdrag van Genève. Voorts verlangt dat artikel 60, lid 2, van het Verdrag van Istanbul dat de partijen waarborgen dat elk van de gronden van vervolging uit het Verdrag van Genève – dus ook de vervolgingsgrond „behoren tot een bepaalde sociale groep” – op gendersensitieve wijze wordt uitgelegd. (zie HvJ 11 juni 2024, in de zaak C-646/21, K.L. t. Nederland, overwegingen 54-55) en “Zoals blijkt uit punt 36, onder x), van de UNHCR-richtsnoeren inzake internationale bescherming nr. 1, die zien op de gendergerelateerde vervolging in het kader van artikel 1, onder A, punt 2, van het Verdrag van Genève, moeten de bevoegde nationale autoriteiten te dien einde informatie verzamelen over het land van herkomst die relevant is voor de behandeling van verzoeken die zijn ingediend door vrouwen, zoals hun rechtspositie, hun politieke, economische en sociale rechten, de culturele en sociale gewoonten van het land en de gevolgen van niet-naleving van die gewoonten, de frequentie van de schadelijke traditionele praktijken, het voorkomen en de vormen van het gerapporteerde geweld tegen vrouwen, de bescherming die zij genieten, de straffen die de daders van dergelijk geweld worden opgelegd en de risico's die een vrouw loopt als zij terugkeert naar haar land van herkomst nadat zij een dergelijk verzoek heeft ingediend [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 61]” (HvJ 11 juni 2024, in de zaak C-646/21, K.L. t. Nederland, overweging 61).

5.1.7. De vraag stelt zich of Somalische vrouwen kunnen worden geacht te behoren tot een “bepaalde sociale groep”. Aldus dringt zich een onderzoek op naar de sociale, morele of juridische normen die in hun land van herkomst gelden, waarbij meer bijzonder moet worden stilgestaan bij de positie van de vrouw in de Somalische samenleving en vervolgens meer in het bijzonder de praktijken rond vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) als vorm van gendergerelateerd geweld (zie punt 5.1.8. en volgende). De Raad neemt hiervoor volgende landeninformatie en richtlijnen, beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, in overweging:

- EUAA, *Country Guidance Somalia* van oktober 2025, waarbij COI van diverse bronnen wordt gehanteerd, o.m. EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Country Focus* van mei 2025 en EASO, *Targeted Profiles Somalia* van september 2021;
- LIFOS, Migrationsverket en CEDOCA, *Somalia Female genital mutilation - Report (translation)* van 13 mei 2025;
- EUAA, *COI Query. Somalia*, 21 april 2023, waarin wordt verwezen naar o.m. rapporten van Landinfo, *Somalia – Female Genital Mutilation*, 14 September 2022; Directorate of National Statistics, Federal Government of Somalia, *The Somali Health and Demographic Survey 2020* en DIS, *COI. Somalia. Female Genital Mutilation (FGM)* van februari 2021.

Uit voormelde landeninformatie blijkt dat Somalië kan worden omschreven als een patriarchale en clan gebaseerde maatschappij, waar afstamming wordt bepaald middels de mannelijke bloedlijn en de clan bepalend is voor iemands netwerk en gemeenschap. In het clansysteem worden Somalische vrouwen beschouwd als “tijdelijke” (“*transient*”) leden, die noch tot de clan van hun vader noch tot de clan van hun echtgenoot behoren. Somalië is verder één van de meest genderongelijke landen. Vrouwen worden er over het algemeen achtergesteld in de patriarchale sociale maatschappij. Genderongelijkheid in onderwijs, de sociaaleconomische positie, het verhoogde risico om slachtoffer te worden van gender gebaseerd en huiselijk geweld en de uitsluiting van het (politieke) beslissingsniveau dragen bij tot hun veralgemeende en verhoogde kwetsbaarheid. Vrouwen zijn ondervertegenwoordigd in leiderschapsposities in de clans en in de politiek, waarbij hun deelname in het politieke systeem verder wordt gelimiteerd door discriminatie en vijandigheid in de praktijk. Gendergerelateerd geweld is een hoog vertegenwoordigd en aanhoudend fenomeen voor vrouwen in Somalië, met als meest voorkomende vormen schadelijke traditionele normen en praktijken gelinkt aan VGV; kind- en gedwongen huwelijken, fysiek en seksueel geweld, mensensmokkel en huiselijk geweld. Hoewel er bepaalde wetten rechten toekennen aan vrouwen, hebben zij in de praktijk niet

dezelfde rechten als mannen en zijn zij systematisch ondergeschikt aan mannen. Somalische vrouwen hebben te maken met ernstige hindernissen bij de toegang tot (rechts)bescherming vanwege de man-gedomineerde systemen, beïnvloed door traditionele cultuur, religie, politieke structuren en hun afhankelijkheid van mannelijke familieleden. Vrouwen hebben in het traditionele rechtssysteem ("xeer") enkel toegang tot de rechtbanken middels een mannelijke vertegenwoordiger omdat zij door de maatschappij niet als een onafhankelijk persoon worden beschouwd, doch wel als vallende onder de verantwoordelijkheid van hun mannelijke vertegenwoordigers. In het traditionele rechtssysteem wordt compensatie voor daden van gendergerelateerd geweld ook veeleer toegekend aan de mannelijke vertegenwoordiger in plaats van aan het slachtoffer. Slachtoffers van gendergerelateerd geweld worden geconfronteerd met gelimiteerde toegang tot en beschikbaarheid van diensten, evenals de stigmatisering en vrees voor de daders, familieleden en de ruimere gemeenschap. Daders van geweld tegen vrouwen worden zelden ter verantwoording geroepen vanwege het gebrekkige rechtssysteem en de prevalerende discriminatoire sociale en culturele normen. De landeninformatie maakt ook gewag van "significante onderrapportering" van het geweld tegen vrouwen, omwille van onder meer culturele taboes, stigmatisering, een vrees voor represailles en moeilijkheden om bepaalde gebieden te bereiken en incidenten te verifiëren. Al-Shabaab draagt verder bij aan de beperking van rechten van vrouwen en hun bewegingsvrijheid.

5.1.8. VGV, van welke aard dan ook, vormt een ernstige en onomkeerbare aantasting van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vormen een daad van vervolging en vallen onder de noemer "daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld" en "daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard", in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet. Deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

De internationale bescherming waarin het Vluchtelingenverdrag voorziet, heeft tot doel de verzoeker tegen mogelijke vervolging te beschermen en niet de schade van een reeds ondergane vervolging te herstellen. Een erkenning van de hoedanigheid van vluchteling is overigens niet dienstig om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden dat voortvloeit uit een reeds ondergane vervolging, nu dit lijden er is, ongeacht de beschermingsstatus die de betrokkene desgevallend geniet. Waar niet wordt betwist dat VGV een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan en voor hen levenslang blijvende gevolgen kan hebben, zowel op lichamelijk als mentaal vlak, gaat het niet op te stellen dat het recht op lichamelijke integriteit van de betrokken vrouwen opnieuw wordt geschonden, louter door het voortdurende karakter van de reeds ondergane VGV, dat voortvloeit uit de gevolgen ervan, en derhalve deze permanente gevolgen gelijk te stellen aan daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag.

Er ligt een medisch attest dd. 3 april 2025 voor, waaruit blijkt dat verzoekster een partiële infibulatie heeft ondergaan. *In casu* wordt de VGV, waarvan verzoekster reeds het slachtoffer is geweest, als een eerdere vervolging gekwalificeerd.

De beoordeling of verzoeksters vrees voor vervolging gegrond is, moet plaatsvinden op individuele basis en per geval met waakzaamheid en voorzichtigheid worden verricht, uitsluitend op basis van een concrete beoordeling van de feiten en omstandigheden, overeenkomstig artikel 48/6, § 5, en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, om uit te maken of de vastgestelde feiten en omstandigheden een zodanige bedreiging vormen dat verzoekster, gezien haar individuele situatie, goede gronden heeft om te vrezen daadwerkelijk te zullen worden vervolgd wanneer zij terugkeert naar haar land van herkomst (HvJ 16 januari 2024, C-621/21, WS, pt. 60; HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 42).

Bij de beoordeling van dergelijk risico op een eventuele, toekomstige herhaalde vervolging komt artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bijgevolg in het vizier.

Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dat een omzetting vormt van artikel 4, vierde lid, van de Kwalificatierichtlijn, bepaalt:

"Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen."

Er kan in dit verband worden gewezen op het arrest HvJ 9 november 2023, C-125/22, X, Y, waarin het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) overweegt als volgt: "51. Bovendien kan, krachtens artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95, het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, in beginsel een duidelijke aanwijzing vormen dat de verzoeker een reëel risico loopt om ernstige schade te

lijden, zodat deze omstandigheden die verband houden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, hoe deze ook zijn, altijd moeten worden betrokken bij de beoordeling of er sprake is van een reëel risico om een van de in artikel 15 van die richtlijn omschreven vormen van ernstige schade te lijden.

[...]

68. Bovendien is het – zoals in punt 51 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht en overeenkomstig artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95 – aan de bevoegde nationale autoriteit om rekening te houden met de omstandigheid dat de verzoeker reeds ernstige schade heeft geleden of in die zin reeds rechtstreeks is bedreigd, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.” (eigen onderlijning)

In dit verband wordt onderstreept dat de bewijskracht, die krachtens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt gehecht aan eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen door de bevoegde instanties, in aanmerking moet worden genomen op voorwaarde dat die eerdere daden en bedreigingen verband houden met de vervolgingsgrond die de persoon die om bescherming verzoekt heeft aangegeven (cf. HvJ 2 maart 2010, gevoegde zaken C-175/08, 176/08, 178/08 en 179/08, *Abdulla e.a.*, pt. 93-99: “[...] De door artikel 4, lid 4, van de richtlijn aan dergelijke eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen gehechte bewijskracht zal door de bevoegde autoriteiten in aanmerking worden genomen op de uit artikel 9, lid 3, van de richtlijn voortvloeiende voorwaarde dat die daden en bedreigingen verband vertonen met de door de bescherming verzoekende persoon aangegeven vervolgingsgrond.”).

Aangezien verzoekster reeds het slachtoffer was van wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, moet worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Deze “goede redenen” houden in dat de asielinstantie bij reeds ondergane vervolging of ernstige schade voldoende tegenindicaties aanbrengt om aan te nemen dat deze vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (RvS 25 november 2024, nr. 261.439).

Bij de beoordeling of er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen, is de gehanteerde bewijsstandaard deze van “de redelijke mate van waarschijnlijkheid” (“*reasonable degree of likelihood-test*”) (cf. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

De Raad brengt in dit verband in herinnering dat een onderzoek naar een toekomstig risico op eventuele herhaalde vervolging kadert binnen het onderzoek naar de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg is de samenwerkingsplicht in het kader van de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het beschermingsverzoek vormen, zoals vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, niet meer aan de orde (cf. HvJ 22 november 2012, zaak C-277/11, *M.M. t. Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, pt. 64-70 en zie ook: RvS 25 november 2024, nr. 261.439, pt. 11).

Dit neemt niet weg dat bij de beoordeling van de gevolgen van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, met name de beslissing of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming, naast artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, ook rekening moet worden gehouden met artikel 48/6, §, 5 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet stipuleert:

“De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen:

- a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;*
- b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;*
- c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;*
- d) de vraag of de verzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren;*
- e) de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waarvan hij de nationaliteit kan invoeren.”*

5.1.9. Uit het voorgaande volgt dat, bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoekster om bij terugkeer naar Somalië blootgesteld te worden aan vervolging, haar specifieke en individuele omstandigheden beoordeeld en afgewogen moeten worden in het licht van de algemene omstandigheden in Somalië, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Hierbij past het om de beschikbare landeninformatie over alle vormen van VGV, zoals infibulatie, als ook het risico op herinfibulatie nader te bekijken.

De Raad neemt hiervoor volgende landeninformatie en richtlijnen, beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, in overweging:

- EUAA, *Country Guidance Somalia*, van oktober 2025, waarbij COI van diverse bronnen wordt gehanteerd, o.m. het EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Country Focus*, van mei 2025;
- LIFOS, Migrationsverket en CEDOCA, *Somalia Female genital mutilation" Report (translation)*, van 13 mei 2025;
- EUAA, *COI Query. Somalia*, 21 april 2023, waarin wordt verwezen naar o.m. rapporten van Landinfo, *Somalia – Female Genital Mutilation*, 14 September 2022; Directorate of National Statistics, Federal Government of Somalia, *The Somali Health and Demographic Survey 2020* en DIS, *COI. Somalia. Female Genital Mutilation (FGM)*, van februari 2021.

5.1.10. Uit de beschikbare landeninformatie volgt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend, inclusief zuid-centraal Somalië, Puntland en Somaliland. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV heeft ondergaan, met infibulatie als de meest voorkomende vorm van VGV (zgn. faraonische besnijdenis, type III) (64 %). Volgens meerdere bronnen neemt de VGV-prevalentie niet af, maar is er wel een daling merkbaar van het aantal infibulaties. VGV wordt gewoonlijk uitgevoerd tot de leeftijd van 15 jaar. Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzet tegen VGV en overweegt om zijn of haar dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uit wel een voorkeur voor een sunni-besnijdenis (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er naargelang de verschillende regio's in Somalië geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is. Ook de sociaaleconomische levensomstandigheden, het opleidingsniveau en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad.

Ondanks het constitutionele verbod op VGV, ontbreekt het Somalië aan nationale wetgeving die VGV strafbaar stelt. In 2024 werd Galmudug de eerste staat die alle vormen van VGV verbood, hoewel de handhaving beperkt blijft. Somalische vrouwen hebben verder te maken met ernstige hindernissen bij de toegang tot rechtsbescherming.

De beslissing tot het uitvoeren van VGV en de gevolgen van het niet-besneden zijn, kunnen niet los worden gezien van de sociale structuur van Somalië, waar het collectieve niveau sterk doorwerkt in individuele beslissingen. De beslissingsvrijheid van een Somalisch meisje of vrouw moet worden begrepen in het licht van voormeld collectief gedachtepatroon en de prevalerende patriarchale structuur van de samenleving. De familie en clan hebben een centrale plaats in het leven van een Somalisch meisje of vrouw, die van haar sociaal netwerk afhankelijk is voor de bescherming en het uitoefenen van haar rechten. Het huwen en het stichten van een familie betreffen verder de fundamenten van de Somalische samenleving, waarbij het voor een jonge Somalische vrouw in de meeste delen van Somalië ondenkbaar is om ongehuwd te blijven. Voor de huwbaarheid van een Somalisch meisje/vrouw is het hierbij belangrijk dat haar maagdelijkheid niet ter discussie staat. De beschuldiging geen maagd meer te zijn, is het grootste stigma dat een ongehuwd meisje of vrouw kan dragen. Traditioneel is VGV, en in het bijzonder infibulatie, gelinkt aan de onmogelijkheid om seksuele betrekkingen te hebben, zodat het meisje of de vrouw als maagd zal worden beschouwd. Volgens de meerderheid van de geraadpleegde bronnen bemoeilijkt het niet-besneden zijn de huwelijkskansen van het meisje. Informatie over meisjes die geen VGV hebben ondergaan, verspreidt zich en leidt tot stigmatisering, discriminatie, het verspreiden van geruchten, sociaal isolement, verdenkingen van voorhuwelijks seksuele betrekkingen en reputatieschade voor de gehele familie. Een niet-besneden meisje of vrouw wordt als onrein beschouwd. UNFPA gaf in december 2023 aan dat veel clans VGV noodzakelijk achten, waarbij het niet-besneden zijn sancties met zich meebrengt. Zowel vanuit de familiale context, de clan, als de ruimere gemeenschap – bijvoorbeeld klasgenoten van het meisje – kan aanzienlijke sociale druk worden uitgeoefend om een besnijdenis te ondergaan, wat het moeilijk maakt om dit te weigeren of te vermijden. In grootsteden, zoals Mogadishu, kan het gemakkelijker zijn om het gebrek aan besnijdenis te verbergen, al blijft het zeer ongebruikelijk dat een familie de praktijk van VGV volledig naast zich neerlegt. Sommige moeders slagen erin hun dochters te beschermen. De mogelijkheid om dit te doen, hangt af van de persoonlijkheid van de moeder, of zij de nodige volharding in deze beslissing kan waarmaken en zich kan verzetten tegen de psychologische druk van zowel familie als de samenleving. De familie zal een ruim

draagkrachtig netwerk nodig hebben, dat hun kijk op VGV deelt. Zelfs indien de moeder zich verzet tegen VGV, kan het gebeuren dat de ruimere familie het meisje, zonder medeweten van de ouders, alsnog besnijdt, dan wel dat het meisje hier bij het opgroeien zelf om vraagt, vanwege aanhoudende druk van haar leeftijdsgenoten.

Geïnfibuleerde vrouwen ondergaan desinfibulatie met het oog op seksuele betrekkingen in het kader van een huwelijk, om een bevalling mogelijk te maken of omwille van medische en/of gezondheidsredenen. De desinfibulatie kan worden uitgevoerd door een besnijdstster, een vroedvrouw of door de echtgenoot van de vrouw zelf. Dit laatste komt voornamelijk voor in Zuid-Somalië. De gevolgen en het risico op stigmatisering voor een gedesinfibuleerde jonge ongehuwde vrouw of meisje, hangen af van de context waarin zij leeft en de verwachtingen van haar familie en van haar toekomstige echtgenoot, die kan eisen dat zijn vrouw vóór het huwelijk opnieuw geïnfibuleerd wordt. Er wordt gerapporteerd dat getrouwde vrouwen gedesinfibuleerd kunnen worden in een ziekenhuis zonder dat iemand dit weet, op de echtgenoot na. Deze ingreep behoort tot de privésfeer van het gezin, maar ook dit lijkt af te hangen van de voorkeur die de man heeft voor een al dan niet geïnfibuleerde vrouw.

Het opnieuw (gedeeltelijk) dichtnaaien of herinfibulatie kan voorkomen in verschillende situaties, bijvoorbeeld: na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedesinfibuleerd, ongetrouwde meisjes of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijks relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet “correct” is gebeurd of om (vermeende) gezondheidsredenen. De keuzevrijheid die het meisje of de vrouw hierin heeft, is afhankelijk van de situatie waarin zij zich bevindt.

5.1.11. Specifiek wat betreft herinfibulatie na een bevalling, blijkt uit de landeninformatie onder meer het volgende.

Hoewel een bron van het UNFPA (*United Nations Population Fund*) aangeeft dat herinfibulatie in Somalië vaak voorkomt (“*very common*”) – er zijn geen geografische verschillen en het wordt beschouwd als een onderdeel van de bevalling – gebeurt dit niet systematisch. De herinfibulatie gebeurt meestal door de vroedvrouw of, indien deze weigert of niet over de vereiste kennis beschikt, door een traditionele besnijdstster. De landeninformatie biedt geen eenduidig zicht op de manier waarop beslist wordt om een herinfibulatie uit te voeren. Hoewel over het algemeen sprake is van een keuzevrijheid voor de vrouw, kan die keuzevrijheid beperkt, beïnvloed of niet-gerespecteerd worden door de mening van de echtgenoot, van haar familie of van de aanwezige vroedvrouw, waartegen de vrouw zich moeilijk kan verzetten. Het kan dus voorkomen dat een vrouw een herinfibulatie ondergaat ondanks haar verzet of zonder dat zij hierover voorafgaandelijk werd geconsulteerd. De vrouw kan ook ‘vrijwillig’ opteren voor een herinfibulatie, onder meer vanuit een wijdverspreid idee dat dit nodig is om haar echtgenoot seksueel tevreden te houden of omdat zij het oncomfortabel vindt om na jarenlange gesloten labia plots een open litteken te hebben. Ook de gezinssituatie van de vrouw, met name haar burgerlijke status en de vraag of ze al kinderen gebaard heeft, kan een rol spelen bij de beoordeling van het risico op herinfibulatie. Er wordt gerapporteerd dat herinfibulatie een grotere rol kan spelen bij vrouwen die jong genoeg zijn om kinderen te baren. De landeninformatie preciseert echter niet over welke leeftijdsgrens het zou gaan. Een UNICEF-bron wijst erop dat het opnieuw dichtnaaien herhaald wordt na de bevalling van de eerste twee tot vier kinderen. Een bron rapporteert dat herinfibulatie na bevalling minder van belang is bij gehuwde vrouwen omdat de vraag naar maagdelijkheid niet meer speelt, maar sluit dit niet uit. Hoewel het meestal de vrouw is die hiervoor kiest (al dan niet onder druk van haar familie en/of echtgenoot), kan dit ook tegen haar wil gebeuren na de bevalling en dit op een moment dat zij fysiek niet in staat is om zelf een beslissing te nemen. In die omstandigheden wordt de beslissing genomen door vrouwelijke familieleden van de vrouw of door de vroedvrouw zelf. Ook hier kunnen het standpunt van de echtgenoot en zijn voorkeur voor een al dan niet geïnfibuleerde vrouw en de druk die een vrouw voelt aldus relevant zijn.

Verder kan ook het type van de reeds ondergane VGV een rol spelen. Een bron rapporteert dat vrouwen die een sunni-besnijdenis ondergaan hebben, gewoonlijk niet ge(her)infibuleerd worden, hoewel ze hiertoe onder druk kunnen worden gezet. Er wordt gerapporteerd dat meisjes die een sunni-besnijdenis hebben ondergaan, wordt verweten dat ze “onrein” zijn en niet in staat worden geacht om hun seksuele verlangens te controleren.

Om het risico op herinfibulatie te kunnen beoordelen moet aldus rekening worden gehouden met de globale context van de vrouw en kan de behandeling van andere vrouwen in de familie inzicht verschaffen in de manier waarop naar VGV wordt gekeken en toegepast. Het is derhalve gepast te wijzen op het fundamenteel belang van het persoonlijk onderhoud om een zicht te krijgen op het geheel van factoren die verzoeksters situatie kenmerken om deze naar behoren te kunnen beoordelen.

5.1.12. In het EUAA-rapport “*Country Guidance. Somalia*” van oktober 2025 worden in het kader van VGV drie risicoprofielen onderscheiden:

(1) Voor meisjes die geen VGV hebben ondergaan, bestaat er in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging in heel Somalië.

“A well-founded fear of persecution would in general be substantiated in the case of girls who have not undergone FGM/C in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, as in Somalia, FGM/C is a widespread and deeply rooted practice, predominantly carried out on underage girls.”

(2) In het uitzonderlijke geval van vrouwen die niet aan VGV werden onderworpen moet bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster alsnog aan VGV zal worden onderworpen, rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, in het bijzonder de leeftijd van de verzoekster, haar burgerlijke staat, de traditie binnen en de standpunten van haar familie over deze praktijk en het thuisgebied. De omstandigheden waarin de verzoekster om internationale bescherming erin geslaagd is om te voorkomen dat zij aan VGV wordt onderworpen, moeten ook de nodige aandacht krijgen.

“For a woman in Somalia, not to have been subjected to FGM/C is very exceptional. The circumstances under which the applicant had managed to avoid being subjected to FGM/C should also be given due consideration. In the exceptional case that a woman had not undergone FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood, to face persecution should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age (...) Marital status (...) Tradition and the views of family on the practice (...) Home area (...).”

(3) Voor vrouwen en meisjes die reeds VGV hebben ondergaan, wordt een onderscheid gemaakt naargelang type besnijdenis. Vrouwen die type III (infibulatie) ondergaan hebben, kunnen geherinfibuleerd worden, bijvoorbeeld na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedesinfibuleerd, ongetrouwde meisjes of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijks relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet “correct” is gebeurd of om (vermeende) gezondheidsredenen. Vrouwen die een mildere vorm (type I of type II) ondergaan hebben, kunnen in bepaalde gevallen onderworpen worden aan een infibulatie (type III).

Er is uiteenlopende informatie wat betreft de prevalentie van verschillende vormen van herhaalde VGV. Bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster bij terugkeer opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, moet niettemin rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: leeftijd, burgerlijke staat en het al dan niet bevallen zijn, andere (familiale) percepties en tradities, type VGV dat werd ondergaan.

“There is diverging information regarding the prevalence of different forms of repeated FGM/C. Nevertheless, the following considerations can be highlighted and the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for woman and girls who have been subjected to FGM/C to undergo FGM/C again in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age and marital status (...) Other (family) perceptions and traditions (...) Type of FGM/C experienced (...).”

5.1.13. Teneinde verzoeksters concrete situatie te beoordelen aan de hand van het hierboven geschetste kader, is het noodzakelijk een beter zicht te verkrijgen op verzoeksters (familiale) levensomstandigheden, voorafgaand aan haar vertrek uit Somalië. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt niet dat verzoekster hiertoe reeds afdoende de mogelijkheid werd geboden. Er werd onvoldoende diepgaand gevraagd naar haar precieze familiale omstandigheden, in het bijzonder zoals deze zijn geëvolueerd sinds het vertrek van haar, in België als vluchteling erkende, zus in 2014. Zo bestaat er onduidelijkheid over waar en onder wiens zorgen verzoekster precies verbleef in de periode van 2013 tot begin 2015, gedurende dewelke verzoekster verklaarde dat haar moeder werd opgesloten door Al-Shabaab. Tevens is er onduidelijkheid omtrent verzoeksters stiefvader en het tijdstip waarop deze in hun leven kwam. Verzoekster was, in de periode voorafgaand en meteen volgend op het vertrek van haar alhier als vluchteling erkende zus, rekening houdend met het leeftijdsonderzoek ongeveer negen à elf jaar. Daarom kan het opportuun zijn meer inzicht te verkrijgen in de door haar oudere zus afgelegde verklaringen, in het kader van het door haar ingediende verzoek om internationale bescherming.

Verder bevat de bestreden beslissing een tegenstrijdige motivering, waar enerzijds verzoeksters recente regio van herkomst wordt betwist – omdat zij geen kennis heeft van de ernstige droogte van 2021 tot 2022 – doch anderzijds er een analyse wordt gemaakt van de veiligheidssituatie in Hiraan, omdat dit “*gezien [haar] verklaringen*” wordt beschouwd als het gebied waarvan zij afkomstig is. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat verzoekster voldoende diepgaand werd bevraagd naar haar recente regio van herkomst. De commissaris-generaal beperkt er zich ter terechtzitting toe vast te houden aan de twijfels omtrent de recente regio van herkomst, zonder evenwel een afdoende verklaring te bieden voor de hierboven weergegeven tegenstrijdigheid in de motivering van de bestreden beslissing.

Rekening houdend met wat voorafgaat, acht de Raad een bijkomend onderzoek aangaande verzoeksters (familiale) levensomstandigheden en recente regio van herkomst voorafgaand aan het vertrek uit Somalië noodzakelijk, teneinde een toekomstgerichte beoordeling te kunnen maken van haar vervolgingsvrees.

5.1.14. Gelet op wat voorafgaat, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 maart 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vijftieng door:

M. RYCKASEYS,
S. VAN CAMP,
N. DENIES

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

M. RYCKASEYS